

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή { Έτησ. Δρ. 4
Έξωτ. > 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΛΕΙΠΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 12

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ, Όδός Νέης 11—Άριθ. τηλ. 9-97

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΤΗΛΗ Σ. Ε. Π.

Η. Δ. άρ. 56 τής 8 Νοεμβρίου 1919

Ο κ. Γενικός Διοικητής Δυτικής Μακεδονίας και Πρόεδρος τής περιφεριακής Έπιτροπής Προσκόπων Δυτικής Μακεδονίας κ. Ι. Ηλιάκης, ό άκάματος έργάτης πολιτισμού, ανάπτυξεως και εϋημερίας τής μεγάλης και σπουδαίας αϋτής περιφερείας του Έλληνικού Κράτους μου έστειλε τήν έκθεσιν του Έφόρου κ. Γρυπάρη Νικ.

Όμολογώ, ότι μιá βαθειά συγκίνηση με έπιασε όταν διάβασα τήν πολυσέλιδο αλλά τόσο ενδιαφέρουσα έκθεσι. Με ένα ύφος άλλο, αλλά γεμάτο καρδιά και λεβεντιά, ό θαυμάσιος αρχιπρόσκοπος Φλωρίνης Γύπαρης λέγει προς τόν ιδρυτή και πατέρα του Προσκοπισμού τής Δυτικής Μακεδονίας κ. Ηλιάκην, τί έκαμε αϋτός με τούς συνεργάτας του και τί αποτελέσματα είχε.

Εϋγε σέ σās δλους. Εϋγε στόν ακατάβλητο και πάντα ενθουσιώδη Θαλασσινόν. Εϋγε του Γύπαρη που μπήκε βαθειά μέσα στο νόημα του Προσκοπισμού και κατάλαβε τί όπλο σπουδαίο είναι δια τόν άγώνα του έκπολιτισμού. Εϋγε στους βοηθούς σας οι όποιοι με τās τώσον επιτυχείς εκδρομάς των έφεραν τόν αδελφικόν προσκοπικόν άσπασμόν σε Έλληνόπουλα τά όποια τώσα χρόνια υπέφεραν από αίματηρούς ανταγωνισμούς και τών όποιων ή συνείδησις σκοτεινίασε από τήν άμφιβολία.

Έφέρατε κύριοι με τόν κλάδο τής Έλληνικής έλαίας και τήν απόδειξι, ότι ή υπέροχος Έλληνική Φυλή κανένα δέν πιέζει, κανένα δέν βιάζει, μόνο στην άγάπη και στην ισότητα βασίζει όλη της τήν ύπαρξι.

Ό Έπαρχηγός Νατζή Α. Ριφάτ εις τήν τόσο ωραία έκθεσί του που τόν άποδεικνύει άνθρωπο με καρδιά και με μυαλό τό λέγει τόσο ωμορφα. Ναι! είμεθα όλοι ίσοι όσο ζοϋμε κάτω από τό γαλάζιο ουρανó τής Ελλάδος, αδιάφορο τό πώς λατρεύουμε τό Θεό. Όλοι όμως τό ίδιο ιδανικό έχουμε, να γίνουμε καλοί και τίμιοι άνθρωποι και μόνο με τόν Προσκοπισμό θά τά καταφέρουμε.

Όταν έγινε ή σφαγή του Αΐδινίου έγραψα στους Προσκόπους τής Ίωνίας να καταπνίξουν κάθε συναίσθημα εκδικήσεως, μόνο μιá εκδίκησι αρμόζει σε Έλληνας ν' αποδώσουν καλό αντί κακού και με τόν καιρό δια του Προσκοπισμού να ημερώσουν τά άγρια εκείνα θηρία που σφάξανε παιδιά!!

Σεις με τή λεβεντιά σας και τά τραγούδια σας δείξατε στους Έλληνας τών όποιων τήν συνείδησι προσπάθησαν ξένες προπαγάνδες να σκοτίσουν, ότι είμεθι δέν είμεθα εκδικητικοί και θά τούς δώσουμε άγάπη αντί χολής.

Σās ευχαριστώ δλους και εύχομαι τό λαμπρό παράδειγμά σας να τό μιμηθοϋν όλοι οι αξιωματικοί του Σώματος, γινόμενοι όπως σεις Απόστολοι του Πολιτισμού.

Ο Γενικός Έφορος
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ

Αί Ο. Α. 7,3 Νπ., 10, 12 εξέδραμον τήν παρελθοϋσαν Κυριακήν εις τά περίξ τών Αθηνών ένθα και έξετέλεσαν διάφορους προσκοπικās άσκήσεις σημάτων, άνιχνεύσεως, παιγνιών κτλ. και επέστρεψαν αϋθημερόν.

ΦΑΡΦΙΝΑ

Υπεβλήθη ή έτησια έκθεσις προς τό Δ. Σ. του Σ.Ε.Π. υπό του Έφόρου Προσκόπων Φλωρίνης κ. Ν. Γύπαρη επιθεωρητού τής Δημ. Έκπαιδεύσεως. Αϋτη άποφάσει του Δ. Σ. θέλει δημοσιευθή προσεχώς εις ιδιαίτερον τεϋχος έν τούτοις άποσπώμεν σήμεραν εκ αϋτής τά εξής :

« Από τυχαία γεγονότα επέισθην ότι οι Πρόσκο-

ποί μου όχι μόνον γνωρίζουν τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ τὸ πράττουν.

»Πρόσκοπος τῆς Α' Ὀμάδος μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του σώζει παῖδα παρασυρθέντα ὑπὸ τοῦ ρεύματος τοῦ ποταμοῦ Φλωρίνης.

»Πρόσκοποι τῆς Α' καὶ Β' Ὁ. μετὰ προθυμίας περισσῆς καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης παροτρύνσεως τρέχουν καὶ ἀγωνίζονται νὰ σταματίσουν τὸ πλημμυρῆσαν ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ Φλωρίνης, τὸ ὁποῖον ἠπείλει νὰ κρημνίσῃ τὰς εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Σκαπουτζίδων οἰκίας.

»Ἡ ἀντίθεσις μ' ἔκαμε νὰ υπερηφηνεῶμαι, διότι παῖδες σχολείων καὶ μὴ καὶ κύριοι καὶ κυριαὶ ἐνῶ ἔβλεπον τὸν κοινὸν κίνδυνον ἔμενον ἀπαθεῖς καὶ μόνον οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις, ὁ καπετὰν Ἴω. Καραβίτης καὶ οἱ Πρόσκοποι μου εἰργάζοντο πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου.

»Πρόσκοπος ἐζήτησεν ἡμέραν τινα διάφρα εἶδη γραφῆς ἀπὸ τὸν βιβλιοπώλην του. Τὰ λεπτά; λέγει ὁ βιβλιοπώλης. «**Εἶμαι Πρόσκοπος**» ἀπαντᾷ καὶ φεύγει. Καὶ ποῦ θὰ εὔρω ἐγὼ τὸν «εἶμαι Πρόσκοπος»; Τοῦτο ὁμως ἐγένετο ἀφρημὴ νὰ μάθῃ ὅτι τὸ «εἶμαι Πρόσκοπος» σημαίνει «εἶμαι τίμιος καὶ ἀξιοπίστος». Καὶ τὸ ἔμαθε, διότι ὁ Πρόσκοπος τὸν ἐπλήρωσεν ἄνευ ὀχλήσεώς τινος. Σήμερον ὅλη ἡ ἀγορὰ τῆς Φλωρίνης ἔχει ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν τιμιότητα καὶ τὸ ἀξιοπίστον τοῦ Προσκόπου.»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τὴν 28 Ὀκτωβρίου ἡ 5 Ὁ. ἐξέδραμεν εἰς Τεκελί διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Μοναστηρίου φιλοξενηθεῖσα εἰς τὴν Δημ. Σχολὴν τοῦ χωρίου. Ἔγαμε γυμν. ἀσκήσεις, ἔπαιξε διάφορα προσκοπικὰ παιγνίδια, ἐξησκήθη εἰς τὰ σήματα Μόρς καὶ εἰς ἀνιχνεύσεις καὶ τὴν ἐσπέραν ἐπέστρεψεν εἰς Θεσσαλονικὴν γεμάτη ζῶη καὶ χαρὰ.

Κ. Χρ. Κ.

ΕΔΕΣΣΑ

Οἱ Πρόσκοποι, τρεῖς ομάδες, τελευταίως ἀνασυγκροτηθεῖσαι, προοδεύουν.

Ὁ ἀρχηγὸς κ. Πατσαντζῆς ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ λαμβάνει ὅλα τὰ πρόσφορα μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

Ἡ Ἐδεσσα πάντοτε ὑπῆρξε προσκοπικὸν κέντρον πρώτης γραμμῆς, μὲ δρᾶσιν ἀξιοζήλευτον. Προγενεστέως; διετέλεσαν ἀρχηγοὶ τῶν προσκόπων οἱ ὑπολοχαγοὶ Σακελλαρόπουλος καὶ Φανουράκης καὶ ὁ Γάλλος ἀνθυπολοχαγὸς Λεπαστί.

Κυρίως ἀνέπτυξαν μεγάλην δρᾶσιν κθ' ὃν χρόνον παρέμενον συμμαχικὰ στρατεύματα εἰς τὴν περιφέρειάν μας, πρὸς τὰ ὁποῖα διετράνωσαν τὰ αἰσθήματα τῆς ἑλληνικῆς ἀφροσύσεως πρὸς τοὺς ἐνδόξους συμμάχους ἡ Λέτχη των ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κ. Μελάς» συγκεντρώνει πάντοτε τοὺς φιλοτίμους Προσκόπους μας οἱ

ὁποῖοι ἀκούουν ἐκεῖ ἀναπτυσσόμενα πολλὰ χρήσιμα προσκοπικὰ ζητήματα.

ΓΕΝΙΤΣΑ

Οἱ Πρόσκοποι τῆς πόλεως Γενιτσῶν ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν κ. Γραμματικὸν ἐπιτελοῦν καλὰς προόδους, πρωτοστατοῦντες εἰς κάθε κίνησιν, ἐκπολιτιστικὴν καὶ πατριωτικὴν.

ΣΟΥΜΠΟΣΚΟΝ (Καρατζόβης)

Οἱ Πρόσκοποι Σουμπόσκου μὲ τὸν ἀρχηγὸν κ. Δημητρακόπουλον ἐργάζονται καλὰ. Τώρα ἐζήτησαν νὰ καταταχθοῦν εἰς τὴν ὀμάδα καὶ μουσουλμᾶνοι μαθηταί.

Ὁ Ἐφορος τῶν Προσκόπων τοῦ νομοῦ Πέλλης καὶ ἰδρυτῆς τῶν ἐν λόγῳ ὀμάδων κ. Σιμ. Η. Θαλασσινός, διευθυντῆς τῆς «Ἐδέσσης» ἀκούραστος ἐπιβλέπει καὶ καθοδηγεῖ τὴν ἐν γένει προσκοπικὴν κίνησιν.

ΠΑΤΕΛΗ (Σόροβιτς)

Εἰς τὸ ρωμαντικὸν παραλίμιον χωρίον τῆς ἐπαρχίας Σόροβιτς, τὸ μαγευτικὸν Πάτελη, ὑπάρχουν 60 πρόσκοποι μὲ ἀρχηγὸν τὸν ἐκ Μοναστηρίου δημοδιδάσκαλον κ. Περικλῆν Μήτκαν ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενον διὰ τὴν Προσκοπικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν. Ἐσχάτως πρωτοβουλία τοῦ κ. Μήτκα ἰδρύθη καὶ λέσχη.

ΕΞΗ-ΣΟΥ

Εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτὸ χωριό, μὲ τὰ μεταλλικὰ του νερά, ἐφάμιλλα τῶν Βισύ, κατὰ Γάλλου; χημικούς, ὑπάρχουν πρόσκοποι περὶ τοὺς 50 ἔχοντες καὶ ὠραίαν λέσχην. Ἡ ὀμάς αὕτη θεωρεῖται ὡς ἡ καλλιτέρα τοῦ νομοῦ Φλωρίνης μὲ ἀρχηγὸν, τὸν ἀρχαῖον πρόσκοπον, κ. Πίπην Ράθ, ἐκ Κερκύρας, δημοδιδάσκαλον. Ἡ Λέσχη των ὀνομάζεται «Ἡλιόκης» πρὸς τιμὴν τοῦ φανατικοῦ φιλοπροσκόπου κ. Γ. Διοικητοῦ Δ. Μακεδονίας.

Τὴν 14 Ὀκτωβρίου οἱ φιλότιμοι καὶ φιλοπάτριδες πρόσκοποι τῆς ἀθηρᾶς κοινότητός μας μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Σχολῶν μετέβησαν εἰς τὸ Γαλλικὸν Νεκροταφεῖον καὶ, ἱερὸν καθῆκον ἐπιτελοῦντες, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, ἔστησαν τοὺς τόφους τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐξῆ Σοῦ πεσόντων ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας Γάλλων στρατιωτῶν.

Ὁ παρεπιδημὸν ἐν Ἐξῆ-Σοῦ, διευθυντῆς τῆς «Ἐδέσσης», καὶ Ἐφορος προσκόπων κ. Σιμ. Θαλασσινός ἐξεφώνησεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐνθουσιώδη λόγον ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, ἀκολούθως ὠμίλησεν ἐπικαίρως ὁ ἱκανώτατος διευθυντῆς τοῦ Δημοτ. Σχολείου κ. Ἀργυριάδης, ὁ δὲ συμπαθὴς ἀρχηγὸς τῶν προσκόπων

κ. Ράθ ἀπήγγειλε κατάλληλον ποίημα ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Εἶτα, οἱ πρόσκοποι ἐν μέσῳ βθελαίας συγκινησεως τῶν παρισταμένων, ἔψαλλον γαλλιστί τὴν ἀθάνατον μασσαλιώτιδα, ἣν ἐπικολούθησεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος, μετὰ τὰς θυελλώδεις του στροφάς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, οἱ πρόσκοποι διέδραμον τὰς ὁδοὺς τῆς κοινότητος ἄδοντες πατριωτικὰ θούρια, καὶ αἰ ζήτωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, τοῦ

Ἔθνους, καὶ τοῦ ἐθναόχου κ. Βενιζέλου ἦσαν ἀτελεύτητοι. Οἱ ἐν Σόροβιτς προσωρινῶ; διαμένοντες Γάλλοι ἀξιωματικοί, πληροφορηθέντες τὰ τῆς ἐορτῆς, ἠὲ χαρίστησαν τοὺς σχόντας τὴν ὠραίαν πρωτοβουλίαν τῆς τελέσεως ταύτης, καθ' ἣν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, καὶ μετὸν πανηγυρικώτερον τρόπον, κατεδείχθησαν τὰ αἰσθήματα τῆς ἀναλλοιώτου ἀφροσιώσεώς μας πρὸ τὴν μεγάλην καὶ φιλελευθεράν Δημοκρατίαν.

ΤΟ ΝΕΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟ

Ἔχω πάνω στὸ Γραφεῖό μου δύο Ἀλφαβητάρια τὸ ἓνα λεπτὸ, σὲ πολὺ πρόστυχο χαρτί, κακοτυπωμένο ἔχει πολὺ ἀποκρουστικὴ ὄψις, τ' ἄλλο ἔχει ὠραῖο χαρτί ἄσπρο, τυπωμένο μετὰ ἔκτακτῃ προσοχῇ μετὰ ὠραιότατες εἰκόνες μετὰ (ὄχι βέβαια αὐτὴ πού εἶναι) στὸ ἐξώφυλλο τοῦ ὁποίου ἡ μόνη ὠμορφιά ἐγκκεῖται στὸ ὅτι εἶναι γραμμῆν ἐπάνω τὰ ὀνόματα πέντε μεγάλων Ἑλλήνων στοὺς ὁποίους μιὰ μέρα θὰ χρεωστή τὴν ἀναγέννησί του; ὁ Ἑλληνικὸς Λαός).

Τὸ μικρὸ καὶ φτωχὸ Ἀλφαβητᾶριό μοι ἄζει: μ' ἐκείνῳ πού ἔμαθα καὶ ἐγὼ τὰ πρῶτα γράμματα. Ξερό καὶ ἀντιπαθητικὸν σὰν τὴν ψυχὴν τοῦ τότε δασκάλου μου, πού κρατοῦσε μιὰ βίτσα στὸ χέρι. Ἐφουγα εὐτυχισμένος ἀπὸ τῆς ἀγάπῃ τοῦ σπιτιοῦ μου καὶ τὰ παραμύθια τῆς νταντᾶς μου καὶ πῆγαίνα ν' ἀκούσω καὶ νὰ μάθω τὸ ἴα καὶ τὸ ὠά! Ἄλλοίμονον ἂν ἡ παιδικὴ μου ψυχὴ πού μόνο ἀγάπῃ γύρσει, τολμοῦσε νὰ πῆ καμμιά κουβεντούλα, ἀμέσως; ἔπεφτε ἡ βίτσα. Καὶ μετὰ τὸ ἴα καὶ μετὰ τὸ ὠά γύριζα σπῆτί μου μετὰ κρυομένη τῆ ψυχῇ νὰ μοῦ τὴν ζεστάνῃ ἡ νταντά μου.

Πόσον μελαγχόλησα ὅταν ξεφύλισσα τὸ νέο Ἀλφαβητᾶριό!! Κοντὰ στὴν ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια πού αἰσθάνθηκα ὅτι κρατοῦσα στὰ χέρια μου τὸ σφυρὶ μετὰ τὸ ὁποῖο θὰ σφυριλατηθῇ ἡ πραγματικὴ Ἑλληνικὴ καὶ ὄχι Ρωμᾶικὴ ψυχὴ, μελαγχόλησα, διότι θυμήθηκα τὰ ξερὰ καὶ κρύα παιδικὰ μου σχολικὰ χρόνια μετὰ ἐκεῖνο τὸ ἀναθεματισμένον τότες φορὸς Ἀλφαβητᾶριό!

Εὐλογημένοι οἱ μεγάλοι Ἕλληνες πού κατέβηκαν ἀπὸ τόσο ψηλὰ πού τοὺς ἀνέβασσε τὸ δυνατὸ μυαλό τους, ἕως τὴν παιδικὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν. Αἰωνία ὑμνησιμὸς στὴν Ἀνδρεάδῃ, τὸν Δελμοῖζο, τὸν Νιρβάνα, τὸν Τριανταφυλλίδη, τὸν Παπαντωνίου πού θὰ σώσουν ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα πράγματα πού ὑπάρχουν στὸν κόσμον, τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Οἱ σχολαστικοί, οἱ κρῦοι καὶ στενοκέφαλοι τύραννοι τὴν πιέζανε καὶ τὴν κρατοῦσαν δούλη τῆς ἀνοησίας τους.

Βρέθησαν αὐτὰ τὰ παλληκάρια νὰ προτάξουν τὸ

στῆθός του; γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν παιδικὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Εὐλογημένον τὸ ὄνομά τους! Ποιὰ μεγαλειότερη εὐχαρίστησι καὶ ἱκανοποίησι μποροῦν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τῆς χαρὰς πού θὰ βγαίνη μεθαύριο ἀπ' ὅλα τὰ παιδικὰ σχολεῖα στὰ ὁποῖα ἐλεύθερη, μετὰ σύστημα καὶ μετὰ τὴν ψυχολογίαν τὴν μεγάλην πού μετὰ τόσο ἀπλᾶ λόγια λένε στὸ τέλος τοῦ Ἀλφαβηταρίου, θ' ἀναπτύσσεται στὰ θεμέλιά της ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Ἐγὼ σὰν πατέρας καὶ, ἐλπίζω, σὰν μέλλω παππούς τοὺς εὐγνωμονῶ καὶ τοὺς εὐλογῶ.

Πρόσκοποι, πάρτε τὸ Ἀλφαβητᾶριό καὶ ξαναγαρῆτε τὰ ὠραῖά σας νειάτα διαβάζοντάς το, θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ περισσότερο ἀφ' ὅτι φαντάζεσθε.

Ἀθῆναι—Νοέμβριος.

Κ. ΜΕΛΑΣ

ΕΣΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Ὁ εὐζωνός; ἐρωτᾷ τὸν λοχαγόν του.

Εὐζωνός. Δὲ μ' ἴδες κύρ λοχαγέ τί πᾶ νὰ πῆ πειθαρχία;

Λοχαγός. Ὅλ πῆ νὰ ὑπακούης εἰς τοὺς ἀνωτέρους σου τυφλά. Π. χ. ἂν σοῦ πῶ νὰ πᾶς νὰ πνιγῆς τί θὰ κάμης;

Εὐζωνός. Ὅλ πάω καὶ... αὐριο θὰ βγῶ στὴν ἀναφορὰ τοῦ Συντάγματος! (γεγονός)

Δ. Μείμαριδης Πρ. 11 Ο. Α.

ΤΥΠΩΘΗΣΑΝ τὰ ἀφορῶντα τὰς Περιφερείας κλ. Πρότυπα ὑπ' ἀριθ. 1, 3, 11, 12, 14 καὶ 16, πρὸς δραχ. μίαν ἢ δεκάς ἕξ ἐνὸς ἐκάστου.

Αἱ παραγγελίαι διευθύνονται πρὸς τὴν Ἀποθήκην Σ. Ε. Π. ὁδὸς Νίκης ἀρ. 11, συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

Μὴ λησιμονῆτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὀπισθεν σελίδος τοῦ ἀποκόμματος τῶν ἐπιταγῶν!

ΔΙΑΤΙ οἱ κ.κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ Ὁ. παραμελοῦσι τὴν υποχρεωτικὴν διάδοσιν τοῦ Περιодικοῦ εἰς πάντας τοὺς Πρόσκοπους;

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΗΡΩΕΣ

**Ἀπὸ τὲς ἀγριότητες τῶν
Τούρκων στ' Αἰδίλι.**

Ἄδινι, ἔμπρὸς στὰ ἄπειρα βάρβαρα πλήθη.

Λίγοι μόνον εἶχαν προφάση νὰ φύγουν μαζί με τὸ στρατό... Οἱ ἄλλοι κρύφτηκαν μέσα στὴ δυστυχῆ πόλι, καὶ σὲ λίγο θὰ γινῶταν λεία τῶν Τούρκων.

Μέσα σὲ σπητάκι φτωχικό, τρεῖς ψυχὲς περιμέναν με ἀγωνία τὴ στιγμή πού οἱ Ζεϊμπέκηδες θὰ τοὺς ἔπερναν κ' αὐτοὺς στὸ βουνό, γιὰ νὰ τοὺς κομματιάσουν καὶ νὰ σβύσουν τὴν ἄγρια δίψα τους.

Ἦταν ἡ Δασκάλια τοῦ νηπιαγωγείου τ' Αἰδινίου καὶ μιὰ φίλη της μετὰ τὸ παιδί της.

Ἐαφνικὰ μέσα στὴ σιγὴ ἀκούστηκαν ἄγριοι ἀλλαγμοὶ... Ἦταν οἱ βάρβαροι. Ἡ δασκάλια χλωμή, χωρὶς ὄμως νὰ καταβάσῃ τὸ περήφανό της μέτωπο εἶπε στοὺς συντρόφους της :

« Ἄς κάνουμε τὴν προσευχή μας... Ἐφθασε ἡ τελευταία μας στιγμή... »

Τότε καὶ ἡ τρεῖς μαζί, μετὰ μιὰ φωνή, προσευχήθηκαν στὸ Θεό, καὶ τὴν παρεκάλουν νὰ τοὺς λυπηθῆ καὶ νὰ συντομέψῃ τὰ βάρβαρα τους.

Ἀκολούθησε βαθεῖα σιωπὴ... πού διέκοπταν μόνον τὰ κλάματα τοῦ παιδιοῦ, γυρμένου στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του ἔκλαιγε, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἀγρίων τοῦ λεηλατοῦσαν κ' ἔκαιγαν ἀλύπητα, ἀκούονταν σὰν νὰ ἦταν μπροστὰ τους.

Σιγὰ - σιγὰ, ἡ φωνὴ μεταδόθηκε καὶ στὸ φτωχικό πούταν κρυμμένη ἡ δασκάλια μετὰ τοὺς συντρόφους της.

Ἐάφνου ἡ δασκάλια φώναξε μετὰ χαρὰ : « Σωθήκαμε... θὰ καοῦμε... δὲ θὰ πέσωμε στὰ χέρια τῶν Τούρκων... »

Ἀλλὰ τῆς ἀπάντησον μόνον τὰ κλάματα τοῦ παιδιοῦ. Ἡ μάννα ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιὰ της τὸ παιδί της, πούταν ἀναγκασμένη νὰ τὸ κάψῃ... σχεδὸν ἡ ἴδια... μετὰ τὰ χέρια της...

Ἡ ὥρα περνοῖσε... Οἱ κρυμμένοι πού προτιμοῦσαν νὰ καοῦν παρά νὰ πέσουν στὰ χέρια βερβάρου Ζεϊμπέκου, ἀνοιξαν τὸ στόμα τους γιὰ νὰ πεθάνουν ἀπ' τὴν ἀσφυξία καὶ νὰ μὴ ὑποφέρουν τοὺς πόνους τῆς φωτιάς.

Πέντε λεπτά !.. πέντε αἰῶνες... πέρασαν. Οἱ κρυμμένοι βλέποντες πῶς ἔπρεπε νὰ καοῦν σιγὰ-σιγὰ, διότι ἡ φωτιὰ δὲν ἦταν ἀρκετὴ, ἀποφάσισαν νὰ βγοῦν ἔξω, μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ βροῦν κανένα ἄλλο μέ-

σον σωτηρίας. Μόλις εἶχαν κάνει δυὸ βήματα στὸ δρόμο, καὶ ξεπετιέται ἄγριος Ζεϊμπέκος, μ' ἓνα πελώριο μαχαίρι.

Ἡ δασκάλια σὲ μιὰ στιγμή, φαντάστηκε τὰ βάρβαρα καὶ τὴν ἀτίμωτι πού θὰ ὑπέφερε στὰ χέρια τῶν Τούρκων...

Φαντάστηκε πῶς πιότερο Ἑλληνικό αἷμα θὰ ἔβαφε τὰ χέρια τῶν κακούργων... Φαντάστηκε πῶς ἔπρεπε νὰ σκύψῃ τὸ κεφάλι... αὐτὴ... ἡ περήφανη Ἑλληνίδα... ἡ κόρη ἐνὸς Ἑλλήνα... μπρὸς στὸν ἄγριο Τούρκο... μπρὸς στὸν ἄγριο Ζεϊμπέκο...

Καὶ πῆρε μιὰ ἀπόφασι ἡρωϊκή... μιὰ ἀπόφασι πού μόνον Ἑλληνίδα μποροῦσε νὰ πάρῃ. Προτίμησε νὰ καὶ μέσα στὴς φλόγες παρά νὰ πέσῃ στὰ χέρια τοῦ φονιά. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ πετάχτηκε μέσα σ' ἓνα σπῆτι ζωσμένο ἀπὸ φλόγες. Ἡ συντρόφισσά της θέλησε νὰ τὴ μιμηθῆ. Μὰ ὁ φόβος τὴν παράλυσε... κ' ἔμεινε καρφωμένη στὴ θέσι της, σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιὰ της τὸ παιδάκι της, ἐνῶ ὁ Ζεϊμπέκος τὴν πλησιάζει, ἀπειλητικὰ κουνώντας τὸ φονικό του μαχαίρι. Ἐνα ἀκόμη λεπτό, κ' ἡ φτωχὴ μάννα θῆβλεπε νὰ σφάζουν μπρὸς στὰ μύτια της τὸ μονάκριβο παιδί της... Ὅτε ἔαφνου ἀκούστηκε μιὰ φωνή : « Οἱ Ἕλληνες ! Οἱ Ἕλληνες ! »

Ὁ Ζεϊμπέκος εὐθὺς τῆχασε ἀπὸ τὸ φόβο του. Ἄφησε τὴ μάννα μετὰ τὸ παιδί της κ' ἔφυγε... γυρεύοντας νὰ σωθῆ, ἐνῶ κείνη τὸν ἔβλεπε νὰ φεύγῃ ἀκίνητη... σὰν νὰ μὴ τὸ πίστευε. Σὲ λίγο ἓνας Ἕλληνας στρατιώτης στὴν ἴδια θέσι, κρατώντας στὴν ἀγκαλιὰ της τὸ παιδί της. Μόνον ἄκουσε τὴ φωνὴ του συνῆλθε... καὶ ἀπομακρύνθηκε σιγὰ-σιγὰ, ρίχνοντας ἓνα τελευταῖο βλέμμα στὸ σπῆτι πού γίνηκε ὁ τόπος τῆς ἡρωϊκῆς συντρόφισσάς της... τῆς ἀξίας ἀπογόνου τῶν Σουλιωτισῶν, πού πήγαιναν στὸ θάνατο χορεύοντας... Κ' ὁ ἥλιος κοκκίνιζε ἐκεῖ στὸν οὐρανό... στὴ δύση... ἐνῶ τὸ σπῆτι κατέρρευε... καὶ σκέπαζε μετὰ τὰ ερείπια του, στὸν αἰώνιο της τάφο, τὴν ἡρωϊκὴ Δασκάλια !

Σμύρνη

Γ. Ν. Στ. Βακτόπουλος

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ στηρεῖται ἀπὸ πολλοῦ μηνιαίων κατωστάσεων. Συνεπῶς τὸ Περιοδικὸν δὲν δύναται ν' ἀναφέρῃ τὴν κίνησιν τῶν Προσκ. Ὁμάδων.

Οἱ κ. κ. Ἐφοροὶ καὶ Ἀρχηγοὶ παρακαλοῦνται νὰ στέλλωσι προσκοπικὰ θέματα εἰς τὸ περιοδικὸν πρὸς δημοσίευσιν.



Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΧΟΝΤΖΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Κάποτε ένας Τουρκός Διοικητής βγήκε με την συνοδεία του περίπατο.

Στό δρόμο βρήκε ένα Χόντζα που φώναζε :

— Έδω ή ακριβές και καλές συμβουλές.

Εκ περιεργείας ο διοικητής πλησίασε τον Χόντζα και του είπε, τί θέλει να πη μ' αυτά που λέγει, και ο Χόντζας απάντησε :

— Δόσε μου εκατό φλωριά να σου δώσω μιὰ συμβουλή.

Η περιέργεια του διοικητού ηυξήθη περισσότερο, γι' αυτό διέταξε τον οικονομόμο του να μετρήση στο φτωχό Χόντζα τὰ εκατὶ φλωριά και κείνος αφού τὰ ἐτσέπωσε, ἄρχισε μεγαλφώνως να ἀπαγγέλλη τὴ συμβουλή :

«Τίποτε μὴ κάμης πρὶν τὸ σκεφθῆς καλά».

— Αὐτὴ τὴ συμβουλή, ἐξηκολούθησεν ὁ Χόντζας, θὰ τὴν γρόψης εἰς ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ μεγάρου σου και εἰς ὅλα τὰ πράγματά σου και πολὺ θὰ σὲ ὠφελήσῃ.

Ὁ διοικητής ἐπαρξενεύετο πῶς ἐπτὰ λέξεις τοῦ Χόντζα ἀξίζαν εκατὸ φλωριά, και γιὰ νὰ μὴ τύχη και τὴν ξεχάσῃ ἔβγαλ' ἀπ' τὴ τσέπη τοῦ χαρτί και μολύβι και τὴν ἔγραψε.

Τὸ βράδυ ἅμα γύρυσεν διέταξε τοὺς ὑπαλλήλους του να εἰδοποιήσουν τοὺς τεχνίτας γιὰ νὰρθουν να γράψουν τὴ συμβουλή εἰς ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ μεγάρου και εἰς ὅλα τὰ χάλκινα και ἀργυρὰ σκευή. Ἔτσι και ἔγινε.

Ἦστερ' ἀπὸ λίγες μέρες ὁ διοικητής ἀρρώστησεν και ἐφώνησε τὸ Γιατρό.

Ὁ γιατρός ἦλθε, τὸν ἠρώτησε τί ἔχει και ἐκεῖνος τοῦ εἶπε πῶς τὸν πονοῦσε τὸ κεφάλι και ἤθελε να τοῦ πάρῃ αἷμα, διέταξε να φέρουν ἕνα δοχεῖο (λεκάνη) ἐν τῷ μεταξύ δὲ ὁ Γιατρός ἀκονοῦσε τὸ ξυράφι του με τὸ ὁποῖο θάπερνε αἷμα ἀπ' τὸ χέρι τοῦ διοικητοῦ. Ἄλλ' ὅταν ἔφεραν τὸ δοχεῖο και ὁ γιατρός εἶδε να γράφῃ ἐπάνω τὴν συμβουλή τοῦ Χόντζα ἄρχισε να τρέμῃ και μιὰ ὠχρότης ἐχύθηκε στο πρόσωπό του.

Ὁ Διοικητής δὲν μπορούσε να ἐξηγήσῃ τὴ μεταβολὴ τοῦ γιατροῦ. Καταλαβαίνετε τώρα τί συνέβη. Ὁ γιατρός εἶχε συνεννηθῆ με κάποιον ἐχθρὸ τοῦ διοικητοῦ να τὸν σφάζῃ και εἰς ἀνταμοιβή θὰ ἔπερνε μεγάλο δῶρο, ἀλλὰ τὴ στιγμή που τοῦ ἔφεραν τὴ λεκάνη και εἶδε γραμμένο : «Τίποτε μὴ κάμης πρὶν τὸ σκεφθῆς καλά». ὠχρίασε και ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ

διοικητοῦ ζητῶν συχώρηση και χάρι τῆς ζωῆς του.

Ἔτσι σώθηκε ἡ ζωὴ τοῦ διοικητοῦ και ἐλύθη ἡ ἀπορία του, πῶς ἐπτὰ λέξεις τοῦ Χόντζα ἀξίζαν εκατὸ φλωριά.

Τὸν συνεχώρησε τὸν γιατρό ὁ διοικητής ; Αὐτὸ ἀς τὸ πῆ ἄλλος.

Σάμος

ΑΘ. ΜΑΝΙΑΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΩΣ

Κάθε Πρόσκοπος πρέπει να προφυλάγῃ τὸν ἑαυτὸ του, τὸ σπίτι του, τὸ γείτονά του τὸν τόπο του ἀπὸ κολλητικὲς ἀσθένειες, γι' αὐτὸ πρέπει να ξεύρῃ τί θὰ πῆ ἀπολύμανσις.

Ὅταν λέμε «ἐκαμα ἀπολύμανσι» ἐννοοῦμε ὅτι κατεστρέψαμε τὰ μικρόβια τῆς κολλητικῆς ἀσθένειας με φάρμακα που τὰ λέμε ἀπολυμαντικά.

Τὴν ἀπολύμανσι τὴν κάνομε διὰ να καταστρέψομε τὰ μικρόβια τῶν κολλητικῶν ἀσθενειῶν που μπορούν να μᾶς κολλήσουν ἀπὸ τὸν ἄρρωστο, ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ του, ἀπὸ τὰ σάλια του, ἀπὸ τὰ πιάτα του, τὰ φλυτζάνιά του, τὰ μαντύλια του, τὰ στρώματά του, τὰ σκεπσμάτά του, τὰ παπούτσια του, τες παντόφλες του, τὰ ρουχὰ του, ἀπὸ τὸ δωμάτιο που ἔμενε, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους που τὸν ἐσυντρόφευαν στὴν ἀσθένειά του και ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν θνησκόντων ἀρρώστων.

Κολλητικὲς ἀσθένειες πλέον ἐπικίνδυνες εἶνε ἡ βλογιά, ἡ ἰλαρά, ἡ ὄστρακιά, ὁ τύφος, ἡ μηνιγγίτις, ἡ πανώλης, ἡ χολέρα, ἡ φθίσις.

Στὴ βλογιά, ἰλαρά, ὄστρακιά μεγάλη προσοχὴ στὰ φτυσίματα, στὲς βλέννες τῆς μύτης, στὰ λέπια τῆς ἐπιδερμίδος, στὸν τύφο (ἀπόπατο και φτυσίματα) και στὴν πανώλη τὸ πύο τῶν σπυριῶν, στὴν φυματίωσι τὰ φτυσίματα και ὁ ἀχνὸς τῶν στήμνηγγίτιδα ἢ βλέννα τῆς μύτης και τοῦ φάρυγγος και τὰ φτυσίματα.

Φάρμακα γιὰ ἀπολύμανσι ἀποπάτων, ὀχετῶν και ὑπογείων, τὸ πλέον πρόχειρο και φτηνὸ, ἀσβεστόγαλα· μιὰ ὀκτὰ ἀσβέστη τοῦ καμνηιοῦ τὴν καταβρέχομε λίγο-λίγο με μισθὸ ὀκτὰ νερὸ μέσα σὲ τενεκὲ ὡς που να γίνῃ σκόνη. Ἐπειτα τῆς ρίχνομε 3 ὀκτ. νερὸ και γίνε-ται τὸ ἀσβεστόγαλα.

Γιὰ μεταλλικὰ πράγματα ἔχομε τὸ καθαρὸ φανικὸ δξύ. 15 δρᾶμ. σὲ μιὰ ὀκτὰ νερὸ με αὐτὸ περνᾶμε ὅ,τι πέρασε ἀπὸ τὸν ἄρρωστο και ἀπολυμαίνεται.

Διὰ πιάτα, φλυτζάνια ποτήρια και τὰ ὅμοια, πάν-τοτε με θερμὸ νερὸ και δυνατὴ σαπουνάδα ἀπολυμαί-νεται.

Ἀθῆναι

Φ. Κ.

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΑΡΟΎ

Συνέχεια

Μετάφρασις ἀπ' τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Δος Alex

Ἡ γλυκύτης αὐτῆ τῆς Κας Ἔρολ τὸν ἔκαμε νὰ παρατηρήσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν ὁμοιότητα μετὰ τὸ μητρὸς καὶ παιδιοῦ. Ἡ ἴδια καλωσύνη, τὸ ἴδιο ἄφοβο βλέμμα, ἡ ἴδια εὐγένεια αἰσθημάτων.

Ὁ κόμης τὴν ἐκύτταξεν ἐπὶ τινὰς στιγμάς.

— Ὅ,τι καὶ νὰ συμβῆ, τῆς εἶπε, θὰ προστατεύσω τὰ δίκαια τοῦ παιδιοῦ σας.

Ἐσηκώθη καὶ ἔρριξε ἓνα βλέμμα τριγύρω του.

— Σὰς ἀρέσει αὐτὸ τὸ σπίτι; τὴν ἠρώτησε.

— Πολύ.

— Καὶ τὸ ἔχετε συγγύριση τόσο ὡμορφα! Μπορῶ νὰ ξαναέλθω νὰ μιλήσωμε;

— Ὅσες φορές θέλετε.

Ὁ Κόμης ὑπεκλίθη μὲ μεγάλην εὐγένειαν τῆς ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ ἔφυγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII

Ὁ Δικ ἐπὶ τὸ ἔργον

Μὲ πόσῃ ἐκκληκτικῇ ταχύτητι ἀλλάζουσι τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ πόσον μηδαμινὰ συμβάντα ἐξαρτῶνται καμμιά φορὰ αἱ τύχαι τῶν ἀνθρώπων!

Ὀλίγαι στιγμαὶ ἐχρηιάσθησαν γιὰ νὰ μεταβληθῇ ὁ μικρὸς Σέδρικ ἀπὸ ἓνα καλὸ ἀσήμαντο παιδάκι εἰς λόρδον καὶ ἀπὸ εὐγενῆς πάλιν ἀριστοκράτης εἰς ἓνα παιδί ἀνευ οὐδεμιᾶς περιουσίας.

Ἀλλὰ, ὡς θὰ ἴδωμεν, ἡ τύχη καὶ οἱ καλοὶ φίλοι δὲν ἐγκατέλειψαν οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν τὸν μικρὸν λόρδον.

Ὁ Δικ ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶχε μάθη τὰ δυσάρεστα ὅσον καὶ περίεργα νέα εἶχε χάσῃ τὴν ἡσυχίαν του καὶ τέλος μίαν ὠραίαν πρωΐαν ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κ. Χόμπς ὅτι τὴν ἐπομένῃν ἀνεχώρει εἰς Ἀγγλίαν «*γιὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴ δουλειά*» καθὼς ἔλεγε.

Ὁ γηραιὸς ἐδωδιμοπώλης ἔβγαλε τὰ γυαλιά του μὲ νευρικότητα καὶ ἀφῆκε τὴν ἐφημερίδα νὰ πέσῃ ἀπὸ τὰ χέρια του.

Ἐσυζήτησαν ἐπὶ τινὰ λεπτά, ὁ Δικ τοῦ ἐξήγησεν ὅτι εἶχε γράψῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του Μπένσου ποῦ ἦτο εἰς τὴν Καλλιφόρναν καὶ θὰ ἤρχετο καὶ αὐτὸς καὶ τέλος ὁ κ. Χόμπς ἐπῆρε μίαν μεγάλην ἀπόφασιν: Θὰ ἀκολουθοῦσε καὶ αὐτὸς τὸν Δικ εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ νὰ παρακολουθῆσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως.

Τὰ λόγια δὲν ἤρρησαν νὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ τὴν ἐπομένῃν ἀνεχώρουν καὶ οἱ τρεῖς.

Ἡ πρώτη σκέψις τοῦ Δικ, μόλις ἔφθασαν εἰς τὸ Λονδίνον, ἦτο ν' ἀποτανθῆ εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους δικηγόρους καὶ νὰ τοῦ διηγηθῆ ὅλα τὰ διατρέχοντα ὡς καὶ τὸν λόγον τοῦ ταξειδίου του, αὐτὸς

δὲ δὲν ἤρρησε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν δικηγόρον τοῦ Δόρενκουρ κ. Χάβιζαμ, ὁ ὁποῖος ἤκουσε μὲ μεγάλην προσοχὴν τὴν διήγησιν τοῦ Δικ καὶ ἐφάνη ἐνθουσιασμένος, διότι ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἶχε μαντέψῃ ὅτι ἡ χυδαία αὐτῆ γυναῖκα ποῦ εἶχεν ἐγείρει τόσας ἀξιώσεις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἦτο σύζυγος ἐνὸς Ἔρολ, ἔστω καὶ τοῦ χειροτέρου ἀδελφοῦ.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν διὰ νὰ δοθῇ ἓνα γρήγορον τέλος εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν νὰ μεταχειρισθοῦν τὸ ἐξῆς τέχνασμα. Νὰ προκαλέσουν μίαν συνάντησιν τῆς ψευδολαίδης μετὰ τοῦ πρώην συζύγου τῆς Μπένσου καὶ τοῦ ἀνδραδέλφου τῆς Δίκ. Πράγματι ἓνα πρωτὸν ἐνῶ αὐτὴ εὐρίσκετο μὲ τὸ παιδί τῆς εἰς τὸν κ. Χάβιζαμ εἰσηλθὼν αἰφηνιδίως ὁ Δικ καὶ ὁ Μπένσου.

— Μπα! Μίνα! σὺ ἐδῶ!... ἀνέκραξεν ὁ Δικ μόλις τὴν εἶδε ἐνῶ αὐτὴ ἔκαμε ἓνα κίνημα σὰν νὰ ἤθελε νὰ φύγῃ, ἐνῶ τὰ γόνατά της ἐλύγισαν.

— Πῶς! τὴν γνωρίζετε τὴν Κυρία; ἠρώτησεν ὁ κ. Χάβιζαμ καὶ τότε ἐπενέβη ὁ μεγαλιτέρος ἀδελφός.

— Ἄν τὴν γνωρίζω! εἶπεν, καὶ βέβαια πιστεύω νὰ τὴ γνωρίζω... καὶ πιστεύω νὰ μὲ γνωρίζῃ καὶ αὐτὴ... Ἐξήσαμε ἀρκετὰ μαζί, ὥστε νὰ μὴ μὲ ἔχη ξεχάσῃ... Εἶχα τὴν κακοτυχία νὰ τὴν ἔχω γυναῖκα μου καὶ νὰ ζήσω μαζί της δυὸ χρόνια, νὰ καὶ τὸ παιδί μου... Ἐλπίζω νὰ μὴ τῆς μοιάσῃ κι' αὐτό!...

Ἡ γυναῖκα του ἐν τῷ μετὰξὺ εἶχε πέσει σὲ μιὰ καρέκλα ἀποκαμωμένη καὶ ὠχρὰ ὡς νεκρά. Οὐδὲ κἀν εἶχε ἐπιχειρήσῃ νὰ διαψεύσῃ τὸν πρώην σύζυγόν της, πρὸς τί ἄλλως τε ἀφοῦ τῆς εἶχεν ἀφαιρεθῆ πλέον τὸ προσωπεῖον;

— Κύριε Χάβιζαμ, ἐξηκολούθησεν ὁ Μπένσου, τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι δικό μου καὶ δικαιωματικῶς θὰ τὸ πάρω μαζί μου. Πηγαίνω καὶ ἂν μὲ θελήσετε τίποτε ἰδοὺ ἡ διεύθυνσίς μου, ζητήσατέ με.

Τοῦ ἔδωσε μίαν σημείωσιν, ἐτράβηξε τὸ παιδί ἀπὸ τὸ χέρι ποῦ τρομαγμένον τὸν ἀκολούθησε καὶ ἔφυγε συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τὸν Δικ.

— Καὶ τώρα, κυρία μου, εἶπεν ὁ κ. Χάβιζαμ πρὸς τὴν ψευδοκυρία Ἔρολ, ἂν δὲν θέλετε νὰ φυλακισθῆτε φύγετε ἀμέσως καὶ νὰ μὴ ξανακούσωμε νὰ γίνεταί λόγος γιὰ σὰς.

Ὅταν ὁ Κόμης ἔμαθεν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο νὰ μεταβῆ εἰς τὴν βίλλα τῆς Κας Ἔρολ ὅπου ἦτο καὶ ὁ Σέδρικ καὶ φαντάζεσθε μὲ πόσῃ συγκίνησιν τῆς διηγήθη ὅλα ὅσα εἶχαν συμβῆ.

Ὅταν ἐπέρασαν αἱ πρώται ἐντυπώσεις ὁ Κόμης ἔσηκώθη μ' ἐπισημότητα, ἀκούμπησε τὸ χέρι του εἰς

τὸν ὄμον τοῦ Σέδρικ καὶ τοῦ εἶπε μὲ τὸ σὺνηθεὶς ἐπιβλητικὸν ὕφος του.

— Φοντλρόϋ, ρώτησε τὴν μητέρα σου πότε θὰ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ μαζί μας εἰς τὸν Πύργον.

Ὁ Σέδρικ ἔμεινε πρὸς στιγμήν σὰν ἀπολιθωμένος καὶ κυττάζων ἐναλλάξ τὸν πάππον του καὶ τὴν μητέρα του ἐπιθύρῳσε σαστισμένος:

— Μαζί μας! μαζί μας! ... Ἡ Κα Ἔρολ ἐκύτταξε

τὸν Κόμητα ἐκπληκτος: τῆς ἐφάνη εἰλικρινῆς καὶ τέλος τὸν ἠρώτησε μὲ γλυκύτητα.

— Εἶσθε βέβαιος ὅτι ἡ παρουσία μου εἰς τὸν Πύργον θὰ σᾶς εὐχαριστοῦσε;

— Ἐντελῶς βέβαιος καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ μᾶς τὴν ἀρνηθῆτε, ἀπήντησεν αὐτός.

Ὁ Σέδρικ ὠρμησεν ἀκράτητος εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μητέρας του καὶ μὲ φωνὴ πρὸς μαρτυροῦσε ὄλον τὸν πόθο τῆς καρδιάς του.

— Πές μου ἀγαπημένη μου τῆς εἶπε, πότε θὰ ἔλθῃς νὰ κατοικήσῃς μαζί μας;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII

Ἡ ἐπέτειος

τῶν γεννεθλίων του.

Ἡ εὐτυχία τοῦ Σέδρικ ἦτο πλήρης τώρα πού εἶχε πλησίον τὴν μητέρα του καὶ ὁ Κόμης ἂν μετενόει διὰ κατὶ ἦτο διατὶ τὴν εἶχεν ἀδικήσῃ τόσο. Πόσον εἶχαν ἀλλάξῃ ὅλα εἰς τὸν Πύργον μὲ τὴν παρουσίαν τῆς νύμφης του καὶ πῶς ἀνεκάλυπτεν εἰς αὐτὴν ὁ Κόμης ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ἀνὰ ἓνα νέον προτέρημα. Δὲν τοῦ ἐφαίριετο πλέον περιεργον πῶς ὁ ἐγγονός του εἶχεν ἀνατραφεῖ τόσο καλὰ ἀφοῦ εἶχε τοιαύτην μητέρα. Ὡ! διατὶ νὰ μὴ ζῆ ὁ υἱός του νὰ βλέπῃ ἐπὶ τέλους τὴν σύζυγόν του εἰς τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν τῆς;

Ὁ Δικ κατὰ διαταγὴν τοῦ Κόμητος ἐστάλη εἰς τὸ Λονδίνον νὰ ἐκπαιδευθῆ ἀφοῦ πρῶτον ἐδέχθη τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήρια ὄλων καὶ ὁ κ. Χόμπς ἤρχισε νὰ εὐρίσκη πολὺ πλέον εὐχάριστον τὸν βίον εἰς τὴν Ἀγγλίαν παρὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Περιστὸ νὰ εἰπώμεν μὲ πόσῃν εὐχαρίστησι τὸν εἶχε δεχθῆ ὁ Σέδρικ καὶ ποσάκις τοῦ εἶχε δεῖξῃ τὸν Πύργον, τὰ κτήματα καὶ ὅτι ἄλλο εἶχαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πάππου του.

Ἐν τῷ μεταξὺν εἶχε φθάσει ἡ ἡμέρα τῶν γεννεθλίων τοῦ μικροῦ λόρδου καὶ ὁ Κόμης ἤθελε νὰ τὴν ἐορτάσῃ ἐπισήμως. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐγένετο μία μεγάλη ὑπαίθριος ἐορτή, εἰς τὴν ὁποίαν προσεφέρθησαν ἀνάμικτα, γλυκίσματα καὶ διάφορα ἄλλα ὁ δὲ μικρὸς εὐτυχὴς ἐν μέσῳ τοῦ πάππου του καὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς ὄλων.

Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους ἦτο ἀκράτητος, ὄλοι ἐλάτρευον τὸν μέλλοντα ἄρχοντά τους καὶ ἐζητωκραύγαζαν μὲ ἐνθουσιασμό ὑπὲρ αὐτοῦ.

— Εὐχαρίστησέ τους, Φοντλρόϋ, τοῦ εἶπεν ὁ πάππος του, μίλησέ τους. Ὁ μικρὸς ἐκύτταξε τὴν μητέρα του ντροπιασμένος, ὕστερα τὸν πάππον του καὶ ἔβγαλε τὸ καπέλλο του ἐνῶ ἡ μικρὰ του φωνὴ ἠκούσθη καθαρὰ καὶ ἔντονος:



— Πές μου ἀγαπημένη μου, πότε θὰ ἔλθῃς νὰ κατοικήσῃς μαζί μας...

— Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ ἀγαπητοί μου γιὰ ὅσα κάνετε γιὰ μένα ... Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς πού με ἀγαπάτε τόσο ... καὶ ἡ μεγαλειτέρα μου εὐτυχία θὰ εἶναι νὰ γίνω ἓνας καλὸς κόμης ὅπως εἶναι καὶ ὁ παππὸς μου ...

Ὁ ὕρανομήκεις ἐπευφημῶν διεδέχθησαν τοὺς λόγους του καὶ ὁ μικρὸς ἀφοῦ ἀνέπνευσε μὲ ἀνακούφισιν ἐπλησίασε τὸν πάππον του καὶ ἔβαλε τὸ μικροσκοπικὸ χεράκι του μέτα εἰς τὸ ἰδικόν του.

* *

Πρὶν τελειῶσω δὲν μπορῶ νὰ μὴν ἀναφέρῶ μερικὰς μεταβολὰς πού θὰ ἐκπλήξουν πολὺ ὄσους προσεκτικὰ ἀνέγνωσαν τὸν Φοντλρόϋ. Ὁ Δικ ἔδειχνε μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ εἰς ὄλους ἔκαμνεν ἐντύπωσιν ἢ εὐφυΐα του, ἐνέκεν τῆς ὁποίας προώδευεν ἀλματικῶς εἰς τὰς σπουδὰς του ὁ Μπένσου εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς Καλλιφόρνιαν μὲ τὸ παιδί του καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὸν καλὸν μας φίλον κ. Χόμπς αὐτὸς εἶχεν ἐγκατασταθῆ πλέον εἰς τὸ Λόρινκουρ καὶ δὲν ἐννοοῦσεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ν. Ὑόρκην.

— Θὰ μείνω ἐδῶ κοντά του, ἔλεγεν, ἡ Ἀμερικὴ εἶναι καλὴ, ἀλλὰ τί τὸ θέλετε δὲν ἔχει κόμητας οὔτε λόρδους.

ΤΕΛΟΣ

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Πρέπει να γνωρίζετε καλά, σεις οι 'Αρχηγοί τους γονείς των Προσκόπων σας. Δεν πρέπει να σας θεωρούν μόνον απόκομμι που τους ξελαφρώνετε από τον μπελά των παιδιών τους, αλλά φίλον, τον καλύτερον τους φίλον, στον όποιον εμπιστεύονται, ότι πολυτιμότερον έχουν, την υγεία και την ανατροφή των παιδιών τους.

'Εάν συ δ' Αρχηγός γνωρίζης τους γονείς των Προσκόπων σου θα μάθης και πολλά ελαττώματα ή και προτερήματα του ενός ή του άλλου παιδιού, τα όποια πιθανόν να μην είχες ανακαλύψει, θα μάθης με ποίους συναναστρέφεται, ποιον είναι το περιβάλλον του.

'Η λέσχη σου πρέπει να είναι πάντα ανοικτή δια τους γονείς και να τους παρακαλῆς μάλιστα να έρχονται. Πολλοί λένε ότι αι επισκέψεις των γονέων τους απασχολούν, ή κουβέντα και ή διάφορες έρωτήσεις τους κάμνουν να χάνουν την ώρα τους και ίσως έχουν δίκην, αλλά τά εκ των επισκέψεων αυτών ωφέληματα είναι τόσα, ώστε δύναται να παραβλέπη κανείς.

Στάς 'Ηνωμένας Πολιτείας επικρατεί ένα ωμορφο έθιμο. Κάμνουν την λεγομένη «εορτήν των Γονέων» κατά την όποιαν προσκαλούνται όλοι οι γονείς των Προσκόπων να περάσουν μίαν δλόκληρη ήμέρα με τα παιδιά και τα παρακολουθούν από πρωίας μέχρι νυκτός εργαζόμενα και υπηρετούντα εις όλα τον έαυτόν τους και τους γονείς των. 'Εννοείται ότι δεν λείπουν από αυτήν την εορτήν ούτε ή μουσική, ούτε τα γυμνάσια, ούτε ή μαγειρική, ούτε τα παιγνίδια. Είναι τρόπον τινά επίδειξις προς τους γονείς περι του τί μαθόνουν τα παιδιά των.

Μερικοί 'Αρχηγοί μάλιστα έστρατοπέδευσαν τρεις ήμέρας και τρεις νύκτας με τάς 'Ομάδας των αι όποια περιελάμβανον και τους γονείς των Προσκόπων.

Ευρέτε ποιον ήτο το συμπέραςμα; Οι γονείς έζήτησαν να ξαναπάνε στρατόπεδο και εφρόντισαν μάλιστα να συναθροίσουν χρήματα γι' αυτόν τον σκοπό...

'Εκ του Γαλλικού

Δις Alex

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι κ. Συνδρομηταί τῆς «Ζ.Π.», όσων ή συνδρομή λήγει τον Δεκέμβριον, να φροντίσωσι την ανανέωσιν εγκαίρως.

ΕΔΩΚΑΤΕ κ. 'Αρχηγοί παραγγελία στην αποθήκη του Σώματος για «'Ελεγχο Μαθητευομένων» (πρός δραχ. 1,60) και Προσκόπων (πρός δρ. 2.80) :

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίους, Κυρίους. 'Αθ. Μαν. Βαθύ. Εδγε. Δημοσιεύεται.
— Κ. Χρ. Κοκ. Θ)κην. Να γράφετε ελεύθερα.
— 'Ι. Παντ. Σμύρνην. 'Εδημοσιεύθη άλλοτε με μικράν παραλλαγήν. Γράφε δικά σου με θάρρος.
— Τα προς δημοσιεύειν σιελόμενα παρά προσκόπων να προσυπογράφωνται υπό των κ. 'Αρχηγών.
— 'Αθ. 'Εμμ. Παράσχον Κυθωνίας. Εις άπάντησιν τελευταίας σας μελετήσατε καλλίτερα την από 22.10.19. Τα έχει όλα. 'Αναγνωρίσεις αντιπροσωπειών, έκπτώσεις και δωρεές, δεν γίνονται.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζώναι δερμάτιναι έγχώριαι	Δρ.	5.—
» 'Αγγλίας εκ πεπιεσμένου χόρτου	»	4.—
Παντελόνια serge έγχωρίου κητασκευής	»	14.50
Παντελόνια χειμερινά 'Αγγλίας Α'	»	13.—
Σουγιάδες μονοί	»	4.—
Μανδύλια χρωματιστά	»	2.—
» τρίγων	»	1.50
'Υποκάμητα στρατιωτικά χωρίς γιακά και τσέπες	»	13.50
Κόλτσες	»	8.—
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θήκι πελέκων	»	2.—
Ταινία «έτο έτοιμος»	»	0,20
Σφαίραι flomber το κυτίον	»	10.—
'Υποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινά	»	11.—
'Εγκόλπιον 'Αρχηγού	»	1.—
» μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30
» » Α' τάξ.	»	0.30
Τί εινε «Προσκοπισμός»	»	0.25
'Ασκήσεις Πιεζ. Γυμνασίων	»	0.50
'Εγκόλπιον τοπογράφου	»	0.70
'Οδηγία δι' 'Αρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Βιβλία αναφοράς	»	1.35
'Υφασμα θερινόν ή ύάρδα	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλούνται οι παραγγέλλοντες να γράφουν άπ' εϋθείας προς την αποθήκην έχοντες έγκρισιν του 'Αρχηγού και Τ. Ε. με καθρογραμμένη υπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως και το αντίτιμον των ειδών. Τα ταχυδρομικά και οι ναύλοι βρύνουν τον παραγγέλλοντα.

'Αρθρον 7 Κανονισμού. 'Ο εις τους Προσκόπους πωλούμενος ίματισμός και εξάρτησις άνήκουν εις αυτούς έφ' όσον άνήκουν εις το Σώμα. 'Αμα τη παραιτήσει ή διαγραφή αυτών όφείλουσι να επιστρέψωσιν όλα τα εις την κατοχήν των εδρισόμενα Προσκοπικά ειδη, άνευ ούδεμιιάς εξαίρέσεως.

Τα ειδη ταύτα έκτιμώνται υπό του Διευθυντού αναλόγως τῆς φθοράς, ήν υπέστησαν, και ή αξία αυτών καταβάλλεται άμέσως εις τον Πρόσκοπον.

'Αρθρον 8. 'Απαγορεύεται ή πώλησις ή δωρεά Προσκοπικών ειδών εις οιονδήποτε πρόσωπον μη άνήκον εις το Σώμα. Οι 'Αρχηγοί, 'Επιθεωρηταί και 'Εφοροί είναι υπεύθυνοι δια την τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης, ό δε Διευθυντής θα απαιτή την αδστηροτάτην τιμωρίαν παντός παραβάτου, έπιζητών δε εν ανάγκη και την δια του Νόμου καταδίωξιν αυτού.